

Sygn. akt IV CSK 574/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko X. S.
o nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 8 kwietnia 2015 r. naruszenie art. 82, 390 § 2 i art. 64 k.c., art. 35, 98 i 99 k.r.o. oraz art. 233 § 1 i art. 278 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, istnieniem potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności dotyczące wzajemnej relacji różniących się opinii biegłych psychiatrów wydanych w procesach karnym i cywilnym, oczywistą zasadnością wniesionej skargi kasacyjnej i - ewentualnie - nieważnością postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żadna z wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest spełniona w sprawie.

Jeżeli skarżący uzasadnia wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą wykładni, o jakiej mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., powinien przytoczyć z omówieniem dotychczasowego orzecznictwa argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą obecnie przyjmowanej wykładni określonego przepisu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14) – a w skardze kasacyjnej pozwanego nie ma takiej argumentacji co do potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności dotyczące wzajemnej relacji różniących się opinii biegłych psychiatrów wydanych w procesach karnym i cywilnym.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na pozostałe przesłanki jest całkowicie gołosłowne. Nie ma skardze nawet próby ich uzasadnienia.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania.